

ehal 'Rolstoelers horen er toch ook bij'

onder meer om
ecten en diver-
ij wil daarvoor
„De gemeen-
tico van de on-
op nog steeds
n rechter uit-
ndt het een

ignon Pieter
jaar septem-
s van 1000
aan het Ha-
kregen zij

st. Volgens
van Hel-
osten om
ntbinden.
tben een
die wil
contract.
erheden,
I veran-
streding
hoogst
or ook
rijkelijk
te wil

. Dan
t van
won-

eebe-
gara-
n to-
s pro-

ED Wendy Legierse
In gesprek

door Yolanda Neijts

Als 24-jarige kwam de Eindhovense Wendy Legierse-Louwers in een rolstoel terecht. Zowel voor haar als haar omgeving is er sindsdien veel veranderd, maar ze heeft haar weg – samen met de steun van haar man, familie en vrienden – wel gevonden. Met het boekje *Renske met Wielen* hoopt ze bij te dragen aan een positievere beeldvorming over, en meer respect voor mensen in een rolstoel.

Wat is er met u gebeurd?

„Ik heb destijds in Spanje een virusinfectie opgelopen. Sindsdien ben ik altijd moe en ben ook steeds slechter gaan lopen tot ik dat helemaal niet meer kon. Ondanks allerlei onderzoeken door verschillende medisch specialisten in het hele land is er nooit een sluitende diagnose gesteld. Er zijn wel afwijkingen gevonden, maar die bleven dan weer binnen de norm. Dat maakte de eerste tien jaar wel heel erg zwaar. Immers, wanneer iemand de diagnose dwarslaesie krijgt, is dat natuurlijk een klap. Maar omdat helder is wat er aan de hand is, kunnen die vanaf dag één wel weer beginnen met opbouwen. Bij mij is het alleen maar slechter geworden.”

Welke problemen en onbegrip bent u tegengekomen?

kelijkheid in horeca, detailhandel en openbaar vervoer, al wordt het wel wat beter. En we hebben het huis moeten aanpassen, want ik kan de trap niet meer op. Ook de keuken is aangepast, zodat ik toch nog kan koken. En we hebben de achterkant van het huis moeten aanpassen, zodat ook ik de tuin in kan. Die laatste aanpassing werd aanvankelijk als overbodig gezien, maar is er gelukkig toch gekomen. Maar ook: de eerste jaren hebben me vriendschappen gekost; ik kon immers niet meer 'meedoen'. Ik heb moeten leren om hulp te vragen en de reacties daarop wisselen sterk: van heel positief tot bijna overdreven zorgzaam of juist heel lomp. En zowel ik als mijn omgeving hebben moeten leren accepteren dat ik niet alles kan. En omdat er geen concrete diagnose op tafel lag, heb ik ook nog een zware, emotionele strijd moeten voeren met het UWV.”

Waarom is het nodig om meer begrip en acceptatie te kweken?

„Er wordt vaak heel krampachtig gedaan over het feit dat ik in een rolstoel zit. Als bijvoorbeeld in een winkel een kind aan me vraagt waarom ik in een rolstoel zit en ik daar op inga, weten hun ouders daar vaak geen raad mee. Het onderwerp lijkt niet bespreekbaar en ze trekken hun kind vervolgens bij me weg. Mensen met een beperking worden nog steeds gezien als anders, in de context van minder. Er wordt over mijn hoofd heen gepraat, bij de kassa geven ze het bonnetje aan mijn man en ik word soms nog steeds als een meisje behandeld. Maar ik ben 38 en gewoon een volwassen vrouw. Het zou mooi zijn als die acceptatie er komt. Wij horen er immers

WENDY LEGIERSE-LOUWERS

- Wendy Legierse-Louwers is geboren op 18 december 1974 in Veldhoven.
- Volgde haar middelbare schoolopleiding aan de Gemeentelijke Scholengemeenschap Eindhoven. Afgestudeerd aan de Middelbare Hotelschool in Tilburg.
- Werkte als sales representatieve in hotel De Brug in Mierlo.
- Eenmaal ziek heeft ze nog een half jaar op camping Ter Spiegel in Eersel (reserveringen) en op de receptie van PSV gewerkt.
- Schreef onlangs haar eerste kinderboek *Renske met Wielen*.

Waarom doet u dat via een kinderboek?

„Ik denk dat als kinderen het normaal vinden dat er ook mensen in een rolstoel zitten, ze dat voor de rest van hun leven meenemen en ook weer als vanzelf doorgeven. Maar ik hoop ook dat ouders minder krampachtig gaan doen door de vrije, open benadering van kinderen. Bij de creatieve therapie die ik eerder heb gehad, was me ook al de suggestie gedaan een boek te schrijven. Ik ben blij dat het daar nu echt van gekomen is.”

Wat levert het u op?

„Mooie, warme reacties uit overwachte hoeken. En natuurlijk geeft het veel voldoening dat dit gelukt is. Bovendien gaat van elk verkocht boekje één euro naar de Nederlandse Stichting voor het Gehandicapte Kind.”

www.renskemetwielen.info

Wendy Legierse-Louwers

